

עפ (מרכז) 7435-06-25 - קאסם סרחאן נ' מדינת ישראל

ע"פ (מרכז) 7435-06-25 - קאסם סרחאן נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

ע"פ (מרכז) 7435-06-25

קאסם סרחאן

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[28.12.2025]

כב' השופט שמואל בורנשטיין, אב"ד

כב' השופט דרור ארד-אילון

כב' השופט עמית מיכלס

פסק דין

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום ברמלה (השופט אייל כהן) בת"פ 25098-12-22 בגדרו הורשע

המערער, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות שעניינן החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא

לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק

העונשין, תשל"ז-1977.

2. על המערער הוטל עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי של 7 ו-3 חודשים בתנאים הנקובים בגזר

הדין, 12 חודשי פסילה בפועל ו-6 חודשי פסילה על תנאי.

3. הערעור כוון תחילה הן כנגד הכרעת הדין והן כנגד גזר הדין, אך לאחר שהמערער שמע את הערותינו, הוא חזר בו

מהערעור על הכרעת הדין ומיקד ערעורו בגזר הדין, ובעיקרו של דבר - בדרך ריצוי המאסר. לטענתו, ראוי כי העונש

של 8 חודשי מאסר בפועל יומר לעונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

4. כמתואר בכתב האישום בו הורשע המערער הרי שביום 12.11.21, בשעת ערב, רכב המערער על אופניים

חשמליים בניגוד לכיוון התנועה. כשעצר אותו שוטר, השליך המערער לארץ מסיכת קורונה ובה שקית שבתוכה 50

כדורי סם מסוכן מסוג MDMA ובכך הפריע לשוטר בעת מילוי תפקידו.

5. בית משפט קמא, בגזר דינו, עמד על הערכים המוגנים, סקר את הפסיקה הרלוונטית ושקל את נסיבות העבירות,

הכוללות החזקת כמות נכבדת של סמים קשים במרכזה של עיר באופן המלמד על כוונה להפצתם, וכן עבירה של

הפרעה לשוטר בכך שהשליך את הסמים.

6. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל. אשר למיקומו של המערער בתוך המתחם שקל בית משפט קמא לחומרה את עברו הפלילי של המערער, הכולל שש הרשעות קודמות מהן ארבע מתחום הסמים, לרבות סחר בסם כאשר המערער ריצה חמישה מאסרים לתקופות משמעותיות. כן שקל בית משפט קמא את העובדה שהמערער ניהל הליך הוכחות ולפיכך אינו זכאי להקלה הניתנת למי שמודה ונוטל אחריות. לקולא הביא בית משפט קמא בחשבון כי עברו הפלילי של המערער ישן באופן יחסי, את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ואת מצבו הבריאותי של המערער. הובהר בגזר הדין כי המערער אמנם הופנה לממונה על עבודות שירות, אך צוין באותו מעמד שאין בכך כדי לקבוע מסמרות באשר לתוצאות ההליך. בסופו של יום קבע בית משפט קמא שיש למקם את עונשו של המערער באמצע מתחם הענישה, וגזר את עונשו כמפורט לעיל.

7. לטענת ב"כ המערער שגה בית משפט קמא בקבעו כי אין הצדקה להשית על המערער עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. הוטעם כי אין הכוונה שיש לחרוג ממתחם הענישה, אלא להשית עונש מאסר בעבודות שירות בתוך המתחם לנוכח הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. עוד נטען, כי שגה בית משפט קמא בכך שנתן משקל מרכזי ובלתי מידתי לחומרה לעברו הפלילי של המערער, על אף שהתיישן, כאשר הרשעתו האחרונה היא משנת 2010, וכן שגה בכך שלא נתן משקל לעובדה שכתב האישום הוגש כשנה לאחר ביצוע העבירות, ללא בקשת מעצר, ללמדנו כי אף המאשימה סברה כי לא נשקפת מהמערער מסוכנות גדולה.

8. בנוסף נטען כי שגה בית משפט קמא בכך שלא נתן משקל משמעותי למצבו הבריאותי של המערער ולחלוף הזמן מביצוע העבירות, דהיינו ארבע שנים בהן לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

9. לבסוף נטען כי שגה בית משפט קמא משלא נתן משקל לעובדה כי מאז ביצוע העבירות המערער שיקם עצמו בכוחותיו, עבר לעיר אחרת, אינו צורך סמים וכי מאסר מאחורי סורג ובריח ישיב את המערער לסביבה עבריינית ויפגע אנושות במשפחתו. לטענתו, ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות יאפשר את המשך הליך שיקומו, את המשך עבודתו ופרנסת משפחתו, מה גם ששליחתו לממונה על עבודות שירות יצרה אצלו צפייה שבאופן זה יסתיים עניינו.

10. ב"כ המשיבה התנגדה להקלה בעונשו של המערער. לטענתה, מדובר בעבירות חמורות וכי במכלול נתוניו של המערער, ובהתחשב בעברו הפלילי, גם אם הוא ישן יחסית, ובכך שניהל הליך הוכחות, לא ניתן לסיים את עניינו במאסר בדרך של עבודות שירות.

11. לאחר שעיינו בגזר דינו של בית משפט קמא ונתנו דעתנו לטענות הצדדים, סבורים אנו כי אין מקום להתערבותנו וכי דינו של הערער להידחות.

12. כידוע, ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בגזר הדין של הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בהם נפלה טעות מהותית בגזר הדין או כאשר העונש חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הראויה או המקובלת (ע"פ 2158/23 פלוני נ' מדינת ישראל (18.1.24); ע"פ 4025/23 שאהין נ' מדינת ישראל (21.11.23)).

13. במקרה שלפנינו, גזר דינו של בית משפט קמא מנומק ומפורט כראוי. בית משפט קמא התייחס כדבעי לכלל השיקולים שיש לשקול בגזירת הדין, ובכלל זה לערכים המוגנים בהם פגע המערער ולמדיניות הענישה במקרים דומים, וכן לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות.
14. צדק בית משפט קמא בהתייחסו לחומרה הרבה בעבירות סמים, ולצורך להילחם בנגע הסמים באמצעות ענישה מחמירה. מדובר בכמות משמעותית של סמים שאינם קלים, שהנזק שהיה נגרם לציבור, אלמלא נתפס המערער בכך, אינו מבוטל. אף העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שהתבטאה במקרה זה בהשלכת הסמים על מנת להסתיר את העובדה כי אלה היו ברשותו של המערער, פוגעת בערכים המוגנים ואין להקל בה ראש. לא מצאנו, אפוא, כל שגגה מלפני בית משפט קמא בקביעת המתחם, העולה בקנה אחד עם נסיבות העבירות בהן מדובר, ועם הפסיקה המקובלת, ודומה כי אף ב"כ המערער אינו חולק על מתחם זה.
15. אשר למיקומו של המערער בתוך המתחם יש להביא בחשבון בראש ובראשונה את העובדה כי המערער לא קיבל אחריות על מעשיו, הכחיש לכל אורך משפטו כי מדובר בסמים שהיו ברשותו, וניהל הליך הוכחות מלא מתחילתו ועד סופו. אמנם המערער חזר בו בסופו של יום מהערעור על הכרעת הדין, אך זאת בעקבות המלצתנו, המלצה שניתנה נוכח חומר הראיות שקשר באופן מובהק וחד משמעי את המערער לסמים שנתפסו. לפיכך, המדובר בנטילת אחריות מאוחרת, שאין בה כדי לשנות באופן מהותי את מצב הדברים שהיה בפני בית משפט קמא, דהיינו כי מדובר במי שניהל הליך הוכחות ולפיכך לא זכאי להקלה השמורה למי שמודה, נוטל אחריות, ואף חוסך מזמנו של בית משפט בניהול הליך הוכחות. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי של המערער, שאף אם הוא ישן יחסית, לא ניתן להתעלם ממנו, בוודאי בהתחשב בכך שמדובר בעבירות ממין העניין.
16. בית משפט קמא אף נתן דעתו לשיקולים לקולא, ובכלל זאת לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המערער, למצבו הבריאותי, וכן לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, הגם שברור הוא שלמערער תרומה שאינה מבוטלת להתמשכות ההליכים.
17. נוכח האמור, איננו סבורים כי נפלה שגגה מלפני בית משפט קמא בכל הנוגע למיקומו של המערער בתוך המתחם. אכן, המתחם שקבע בית משפט קמא מאפשר ענישה בדרך של עבודות שירות. אף עונש המאסר שהושת בסופו של יום על המערער - שמונה חודשי מאסר - מאפשר ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות. ועם זאת, במכלול נסיבות העניין, ובהתחשב בנתוניו של המערער, בכך שלא קיבל אחריות על מעשיו ובכך שהוא בעל עבר פלילי רלוונטי, אף שהוא ישן יחסית, לא ניתן לומר כי גזר דינו של בית משפט קמא, שהביא בחשבון כהלכה את נסיבות המעשה ואת נסיבות העושה, וקבע כי המערער ירצה את מאסרו מאחורי סורג ובריח, הוא עונש המצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור.
18. למותר לומר כי אף בעובדה שבית משפט קמא הפנה את המערער לממונה על עבודות השירות, והאחרון קבע כי המערער מתאים לביצוע עבודות שירות, אין כדי לסייע למערער, שכן, כידוע, אין בכך כדי להגביל את שיקול דעתו של בית המשפט. זאת בפרט שעה שבית המשפט הבהיר למערער מפורשות בהחלטתו כי הפנייתו לממונה על עבודות השירות נעשית לבקשתו ומבלי לקבוע כל מסמרות באשר להחלטה הסופית (ראו החלטה מיום 17.12.2024). זאת ועוד, כידוע, בית המשפט אינו מחויב לגזור מאסר בדרך של עבודות שירות, גם כאשר הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם מתאים לביצוען, שכן הסמכות להחליט על אופן ריצוי העונש נתונה באופן בלעדי לבית המשפט, שעליו מוטל להביא בחשבון את מכלול שיקולי הענישה, לרבות גמול, הרתעה והגנה על שלום הציבור (השוו: רע"פ 5177/14 זוארץ נ' מדינת ישראל (31.12.14); בג"ץ 7023/11 אל אטרש נ' הממונה על עבודות שירות (7.11.11)).
19. סוף דבר - הערעור נדחה.
20. המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל במתקן כליאה "הדרים", או בכל מקום עליו יורה שב"ס, ביום 22.2.2026 עד השעה 08:30 כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין ומפסק הדין. מובהרת למערער האפשרות לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים *****, ***, ***, ***, ***, ***, ***, דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, וכן האפשרות להתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.
- ניתן היום, ח' טבת תשפ"ו, 28 דצמבר 2025, במעמד הנוכחים.